

عنوان مقاله:

نقش روش های تدریس در افزایش خوشبختی و شادکامی کودکان دبستانی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

طاہرہ آزادیان - آموزگار اداره آموزش و پرورش تهران

مریم کونانی - آموزگار اداره آموزش و پرورش تهران

مریم امرایی - آموزگار اداره آموزش و پرورش تهران

خلاصه مقاله:

خوشبختی و شادکامی از جنبه های حیاتی در زندگی افراد است، به ویژه در دوره کودکی که پایه های روانی و اجتماعی شخصیت ها شکل می گیرد. در این دوره، محیط آموزشی و نحوه تدریس معلمان می تواند نقش مهمی در ایجاد خوشبختی و شادکامی کودکان داشته باشد. این چکیده به بررسی نقش روش های تدریس در افزایش خوشبختی و شادکامی کودکان دبستانی می پردازد. تاثیر روش های تدریس بر خوشبختی کودکان دبستانی بسیار گسترده است. روش های فعالیت محور، مبتنی بر بازی، تجربه محور، و مشارکتی می توانند فضای آموزشی را تحریک کرده و به کودکان امکان آزادی عمل، خلاقیت و تعامل با دیگران را بدهند. با استفاده از این روش ها، معلمان می توانند محیط آموزشی را به یک مکان دل نشین و دوست داشتنی تبدیل کنند که در آن کودکان احساس رضایت و خوشبختی می کنند. ارتباط گرم و اعتماد آموز معلمان با دانش آموزان می تواند به افزایش خوشبختی و شادکامی آن ها کمک کند. ارتباط معلمان با کودکان در محیط آموزشی باعث ایجاد احساس امنیت و ثبات در دانش آموزان می شود و باعث افزایش اعتماد به نفس و ارتباطات اجتماعی مثبت آن ها می گردد. استفاده از روش های تدریس مبتنی بر فعالیت، بازی، تجربه، و مشارکت می تواند بهبود قابل توجهی در خوشبختی و شادکامی کودکان دبستانی داشته باشد. این روش ها نه تنها به بهبود عملکرد تحصیلی دانش آموزان کمک می کنند، بلکه می توانند زندگی روانی و اجتماعی آن ها را نیز بهبود بخشند.

کلمات کلیدی:

خوشبختی، شادکامی، روش های تدریس، کودکان دبستانی، فعالیت محور، بازی، تجربه محور، مشارکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1957799>

